

Resolutsioon

Nõukogu 30. novembri 2011. aasta direktiivi 2011/96/EL eri liikmesriikide ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta, mida on muudetud nõukogu 8. juuli 2014. aasta direktiiviga 2014/86/EL, artikli 4 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selle sättega on vastuolus emaettevõtja liikmesriigi kehtestatud maksumeede, nagu kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt tuleb emaettevõtja jaotatud dividendilt tasuta maksu, mille baasi moodustavad jaotatud dividendi summad, sealhulgas need, mis pärinevad selle äriühingu mitteresidendist tütarettevõtjatelt.

(¹) ELT C 335, 12.9.2016.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itaalia) 23. novembril 2016 – Emmea Srl, Commercial Hub Srl versus Comune di Siracusa jt

(Kohtuasi C-595/16)

(2017/C 239/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Emmea Srl, Commercial Hub Srl

Vastustajad: Comune di Siracusa, Assessorato delle Attività Produttive per la Regione Siciliana, Libero Consorzio Comunale – già Provincia di Siracusa, Camera di Commercio di Siracusa

Euroopa Kohus (kümnes koda) tunnistas 27. aprilli 2017. aasta määrusega Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia 20. oktoobri 2016. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse ilmselt vastuvõetamatuks.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 1. veebruaril 2017 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato versus Wind Telecomunicazioni SpA

(Kohtuasi C-54/17)

(2017/C 239/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Vastustaja: Wind Telecomunicazioni SpA

Eelotsuse küsimused (¹)

1. „Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ (²) artiklitega 8 ja 9 on vastuolus neile vastavate liikmesriigi ülevõtmisnormide (st Itaalia tarbijakaitseadustiku (Codice del consumo) artiklite 24 ja 25) tõlgendus, mille kohaselt käsitatakse telefoniteenuse operaatori käitumist, mis seisneb teatud telefoniteenuste (näiteks kõneposti- või internetiteenuse) SIM-kaardile eelseadistatuse kohta teabe andmatajätmises, kui „liigset mõjutamist“ ja seega „agressiivset kauplemisvõtet“, mis tõenäoliselt kahjustab „märkimisväärselt“ keskmise tarbija valikuvabadust või mõjutab tema käitumist, ja konkreetsemalt käsitatakse seda nii olukorras, kus telefoniteenuse operaatorile ei panda süüks mingit edasist eraldiseisvat tegevust?